

fig til hvad der allerede er givet ved Fdgn. af 29de Febr. 1792 og hvad der af Landstthinget i sin Tid blev vedtaget under § 33.

ad § 30.

Bestemmelserne i denne Paragraf fandtes i de tidligere af Landstthinget vedtagne §§ 34—37. Af Udvalget i Folkethinget var foreslaaet, at Branddirecteurerne i det Mindste een Gang hvert Aar skulde give Møde i de forskjellige Brandfogeddistrikter for at kontrollere Brandfogderne. Uagtet et saadant Eftersyn vistnok vilde være meget nyttigt til at vække og vedligeholde Brandfogedernes Sands for Vigtigheden af Brandsynene, har Ministeriet dog fundet Betænkelighed ved at optage det. Hvad der især tæler imod det, er, at det er et nyt Paalæg, som nødvendig vilde medføre nye Byrder for Amtsrepartitionsfondene til de i den Anledning fornødne Befordringer, hvortil man vist ikke skal give Anledning uden i paatrængende Tilfælde, og en saadan paatrængende Nødvendighed kan ikke indrømmes in casu at være tilstede, da den tilsigtede Control formeentlig paa anden Maade vil kunne opnaaes. Det tør heller ikke tabes af Sigte, at et saadant Eftersyn ogsaa for Branddirecteurerne vilde medføre Udgifter, til hvis Dækning der ikke Hayes Midler til Disposition af Statskassen, der overhovedet ikke bidrager til disse Embedsmænds Pønning, da denne udredes alene af Landbygningernes almindelige Brandsforsikring, ogsaa for den Deel af deres Embede, der vedkommer Statstjenesten.

ad § 31.

Bestemmelserne i denne § ere optagne efter den tidligere § 35 og maae vist ogsaa erkjendes at være grundede i Sagens Natur. Efr. med Hensyn til den første Deel Landstthingets § 28.

Cap. IV.

Om Sprøiter og andre Brandredskaber, deres Betjening m. m.

ad § 32.

Med Hensyn til det Sæbegaardseierne i Loven af 20de Juni 1850 om Hartkornets

Egalisation givne Bøfte, at de særlige Forpligtelser, der paahvile Sæbegaardene fremfor andre Landeiendomme, efterhaanden skulle søges hævede, vilde det vistnok være ønskeligt, at dette Bøfte snarest muligt kunde indfries, forsaavidt angaaer den dem hidtil paahvilende Forpligtelse til at holde Sprøite. Ministeriet har dog fundet det nødvendigt at foreslaae denne Forpligtelse vedligeholdt nogle Aar længere end i det forrige Udkast, deels fordi Loven nu i alt Fald vil udkomme senere end dengang paaregnet, og deels for at der kan blive givet Communerne tilstrækkelig Tid til forinden at ordne deres Brandvæsen og anstafte Sprøiter, hvor dette maatte findes fornødent, hvilket i det Hele næppe tør ventes at ville kunne ordnes i kortere Tid end 4 à 5 Aar.

I det forrige Udkast havde Ministeriet, til Ordningen af Spørgsmaalet om Forpligtelsen til at holde Sprøite, foreslaaet, at der, hvor det fandtes fornødent, i ethvert Sogn eller Brandfogeddistrikt skulde anstafes een eller flere Sprøiter, og at Amtsrådet, for at der fra Begyndelsen kunde bringes System i Sprøiteholdet, under Et skulde ordne dette for hele Amtsrådskredsene, efter Overveielse med vedkommende Sogneforstanderskaber, Branddirecteurer og Politimestere. Uagtet det i Folkethinget nedsatte Udvalg maatte indrømme, at der neppe gaves nogen anden naturlig Veie at ordne denne Sag paa, troede dog Samme, for at forebygge Tvivl om Forpligtelsens Udstrækning, at burde foreslaae, at Afgjørelsen af Spørgsmaalet om en Sprøites Nødvendighed i ethvert enkelt Tilfælde burde være overladt Sogneforstanderskabet, men at Amtsrådet siden kunde anordne Anstafelsen af en saadan, hvor den efter Omstændighederne fandtes nødvendig, uanset at Sogneforstanderskabet var kommet til det modsatte Resultat. Skjøndt den bestaaende Lovgivning giver Regjeringen langt større Myndighed til at ordne dette Forhold, end der var tilfattet ved Forslaget i det forrige Udkast, har man efter Omstændighederne dog troet i nærværende Udkast at kunne slutte sig til dette, da det tilsigtede Maaal ogsaa derved tør forudsættes at ville naaes.